

opnådd, ikke slås i stykker“, og erklærede, at „en barriere tvers gjennom Norden ... må under enhver omstendighet unngås.“ Derimod tilføjede han, at det næppe tjente noget formål for enhver pris at råbe på en fælles løsning for hele Norden eller en fælles optræden af landene. Han advarede også mod „å se det forhold, at det ikke alltid er mulig å finne noen felles nordisk løsning på et spørsmål som et nederlag for nordisk enhet og nordisk samarbeid. Norden har jo nettopp vist, at enheten består, selv om man på betydelige praktiske områder ofte må gå forskjellige veier.“

Handelsminister Willoch om den nordiske dynamik.

Den norske regerings standpunkt tolkedes af handelsminister Kåre Willoch, ligeledes af Høyre. Han understregede betydningen af, at der ved bortfaldet af industritoldsatserne var „skapt en situasjon, hvor næringslivets internordiske samarbeid så å si drives videre fram av sin egen dynamik.“ Han talte om „de overveldende positive resultater av frigjøringen av handelen med industrivarer“ og viste, hvordan „denne tollnedbygging har knyttet de nordiske land sammen i et sterkere økonomisk interessefelleskap enn tidligere.“

Ligesom Bratteli mente han, at samarbeidet med Europa på visse områder ville fremme fællesskabet i Norden: „På samme måte som EFTA-samarbeidet har gitt oss det nordiske frihandelsområde, kan EEC-samarbeidet komme til å bane veien for ytterligere sterkt øket nordisk enhet“ og fremtvinge nordisk harmonisering på en række områder, hvor det hidtil ikke har været muligt at gennemføre den. Han pegede særligt på landbruget.

Markedsproblematikkens ideelle europæiske værdier pegede også han på, ligesom tidligere Bratteli: „De politiske konsekvenser av en tilslutning til EEC må ikke betraktes som en belastning, som vi er nødt til å ta, men som en positiv og verdifull side av den enhet, som vi vil være med på å skabe.“

Også for Willoch var det „ganske åpenbart, at etter en eventuell tilslutning til EEC vil behovet for nordisk samarbeid eksistere kanskje i enda høyere grad enn tidligere.“ Han erklærede sig desuden „helt enig“ med Røiseland i behovet for nordiske

konsultationer og mindede om, at ministerkomiteen i sin rapport havde fastslået, at „det er av den største betydning, at de instanser, som utreder markedsspørsmålene i de berørte nordiske land, holder mer kontakt med hverandre for utveksling av informasjoner og materiale.“

Erlander om produktionssamarbeidet.

Statsminister Tage Erlander udtalte den svenske regerings fulde tilslutning til Storbritanniens forsøg på at åbne forhandlinger med EEC, ligesom han ganske delte ønsket om nordisk samarbejde under forberedelserne til „de nordiska ländernas anslutning til en sameuropeisk marknad“.

Han erklærede sig i øvrigt enig med Bratteli i betydningen af, at „vi har ögonen öppna för att östhandeln skall stimuleras, att utvecklingsländernas problem inte får skjutas i bakgrunden och att vi på den andra sidan Oceanen också har en handelspartner som vi måste ta vara på.“. Desuden pegede han på nødvendigheden af „en teknologisk europeisk gemenskap“, som var en absolut betingelse for, at den tekniske og videnskabelige fremskridtstakt kunne holdes.

Den svenske statsminister sluttede sit indlæg med en kraftig opfordring til at gøre det spirende nordiske produktionssamarbejde til en realitet. De små nordiske lande havde ingen muligheder for at klare sig i konkurrencen uden et sådant samarbejde. Han mente, at „en av de betydelsefullaste uppgifterna för produktionssamarbetet är att vi politiker gör vad vi kan för att hjälpa industrin att finna de rätta vägarna.“

Nordisk Råd og samarbeidet i Kennedy-runden.

Det svenske medlem af den nordiske økonomiske ministerkomité, handelsminister Gunnar Lange, anstillede betragtninger over samarbeidet i Kennedy-runden og om nødvendigheden af at bevare den toldfrihed, EFTA havde vundet. Især pegede han på den betydning det hidtidige nordiske økonomiske samarbejde havde haft for den fælles optræden i GATT: „Mycket av det utredningsarbete som initierats och inspirerats av debatterna i Nordiska rådet har gett oss en beredskap och ett underlag för gemensamt konkret uppträdande i större internationella sammanhang“.